

ဤစာအရှင်တွင် အော်ပြထားသော 'လယ်ကွင်းထဲမှ လူထုတေားသံများ' သည် တော်သံလုပ်သမားများ ကိုယ်စိန်စပ်၊ ကိုယ်စိန်သီချိုကြသော သီချိုင်းများဖြစ်၍ မြန်မာစိသာည်၏ ဓမ္မဘဏ်အစွဲကိုလည်း တွေ့နှင့်သည်။ ဖတ်ရသည့်မှာ ပျော်စရာ ကောင်းသည်၊ အစိုးကုလည်း လွယ်လွယ်နှင့် အလွန်ပေါ်လွင်သည်။

အသင်းသားများ၏ ဤကြီးပမ်းချက်မှာ မြန်မာစာပေအတွက် ဖြည့်စက်ချက်ကလေးတရုံ ဖြစ်နိုင်သည့်အပြင်၊ ဆက်လက်ကြီးပမ်းလိုက်များ အတွက် အစကောင်းကလေးလည်း ဖြစ်သောကြောင့် မှန်သောလမ်းစဉ်ပါ တွင် လုံလဝီရိယ ကြီးကြီးဖြင့် ချို့တက်နိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု မြှင့်လင့်ပါ သတည်။

ဦးကျ

ဗျား

အထက်ပါဘန်းတရားသမဂ္ဂအသင်း

၁၀-၁၁-၁၉၆၅

မိတ်ဆက်

အသင်းအပင်းများ၏ အစည်းအဝေးများတွင် စကားစုပြားကြ၏။ ဆုံးဖြတ်ချက်များချက်၏။ အလုပ်များကား မပါလျပေ။

ကျွန်ုတ်တို့နိုင်းမှ အသင်းအပင်း တော်တော်များမှာ ဤသို့ လျင် နာမည်ပျက်ကြ၏။ အထက်ပါဘန်းတရား စာရေးသရာ အသင်းသားများ ကမ္မ ထိနာမည်ဆုံးကြီးကို ပျက်လိုကြသည်။ ပျက်နိုင်ပြီဟုကား ဆိုနိုင် မည် မထင်သေးပါ။ သို့ရာတွင် ဤနှစ် စာဆိုတော်နေ့အမိန့် 'လယ်ကွင်းထဲမှ လူထုတေားသံ' အမည်ဖြင့် အနယ်နယ်မှ ကောက်စိုက်သီချိုင်းများကို စာရုံး အဖြစ် ရိုက်နိုင်သည့်အတွက်ကား ဝင်သာရုပ်သည်။ သီချိုင်းများမှာ အသင်းသားများ ရှာဖွေစောင်းကြသည်များ ဖြစ်သည်။

ကလေးများအတွက် ကပျောစာအုပ်ကလေး တာအပ်ကိုလည်း စာဆိုတော်နေ့အမိန့်ထဲတော်စာရုံးကို ထုတ်စေမည်။ အခြားစာအုပ်များလည်း ဆက်လက်ထိုက်မည်ဟု သိရသည်။

ရေးလည်းရေးကြုံ အာအပ်ဖြစ်အောင်လည်း ထုတ်စာနိုင်ကြလွှင်ကား စကားစုပြားသူများသာမဟုတ် အလုပ်လုပ်သူများ ဖြစ်လာကြပြီး စာပေ လုပ်သားကောင်းများ ဖြစ်လာကြပေလိမ့်မည်။